

نشریه دانشجوی معارف و ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی ایران - شماره نشر: ۴۰۱ - تاریخ چاپ زمستان ۹۷

ما همه با هم هستیم

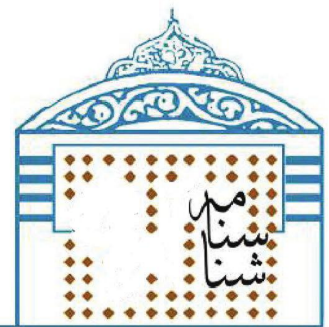
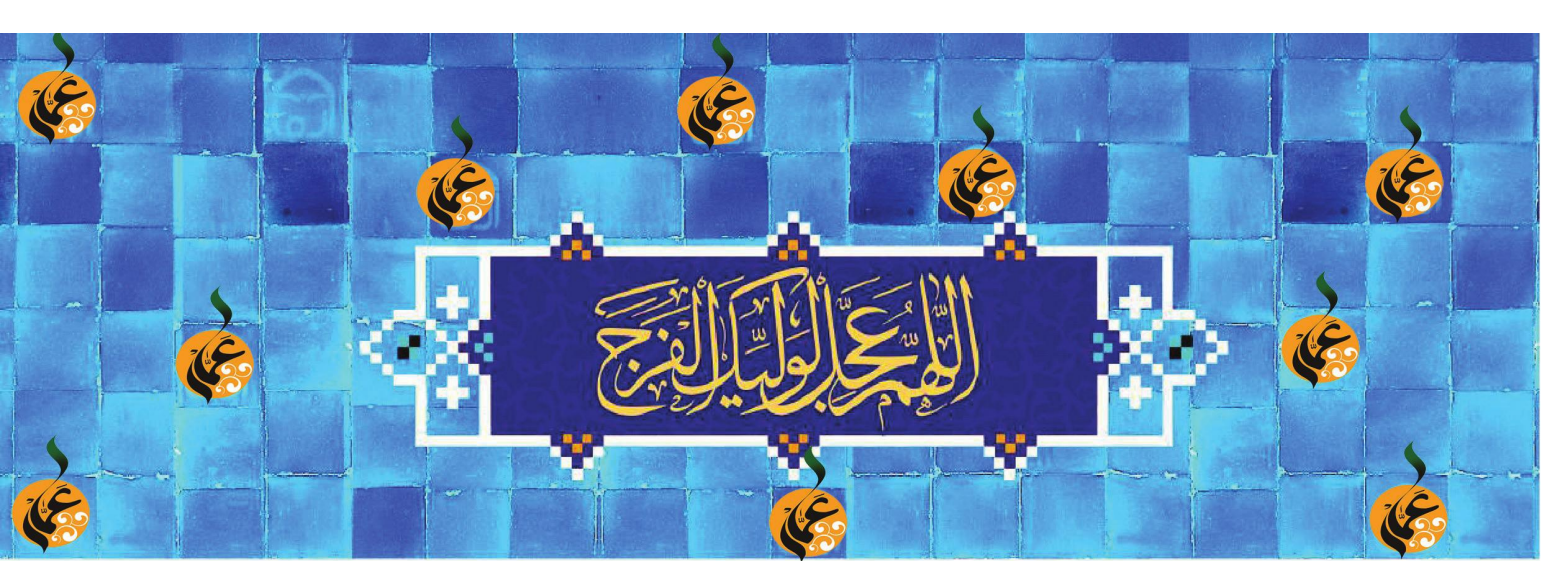
آن‌ها خوراک ما و مور شدند
ولی ما ۴۰ ساله شدیم

ما باید به وظیفه‌ی خود عمل کنیم چه مورد پسند استکبار واقع بشود چه نشود. وقتی مبادی تفکر ما از غرب جداست نباید منتظر باشیم که نتایج عملی تفکرمان مورد تأیید آن‌ها واقع شود... اگر میخواستیم که نهایتاً خود را با پسند غرب و غرب زدگان بسنجیم، دیگر چه داعیه‌ای برای انقلاب کردن وجود داشت؟

سید رضی آذری الگلری

گاهنامه سیاسی، فرهنگی و دانشجویی
شماره بیستم، بهمن ماه ۱۳۹۷

صاحب امتیاز

بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان مرکز شهیدآیت

مدیر مسئول: علی کلرمان نژاد

سر دبیر: امیرحسین مآلامینی

هیئت تحریریه و همکاران این شماره

علی کلرمان نژاد، امیرحسین مآلامینی، رضا تلخ، محمدمهدی احمدی دستجردی

علیرضا عرب، مهزیار یازعلی، امیرحسین اکبری

طراح و گرافیک: مهزیار یازعلی - محمدمهدی احمدی دستجردی

آدرس سایت: <https://Ayatbso.ir>

انقلاب ما، انقلاب آرمان هاست نه انقلاب
تسلیم به واقعیت ها. ما انقلاب کردیم که واقعیت
را عوض کنیم نه اینکه هرچه هست را بپذیریم

شهید بهشتی

سخن سردبیر

چهل سال پیش مردی از دیار خمین برخاست و علمی را برداشت: شاید خیلی ها گمان نمی کردند که یک طلبه ساده بتواند نظام شاهنشاهی با آن همه ادعا را سرنگون کند. نظامی که ژاندارم منطقه بود و آمریکایی ها بسیار روی آن حساب می کردند ولی آن ها روی حساب و کتاب هایشان جای یک چیز را خالی گذاشته بودند، ایمان.

محمد رضا به پشتیبانی ژنرال های آمریکایی مانند هایزر دلخوش بود و امام به ژنرال های در گهواره اش و تاریخ نشان داد که زور اسلحه و اندیشه های کودتاچیان آمریکایی در برابر قدرت سربازان در گهواره امام، همچون پر گاهی است در مقابل کوه.

آری آن نهالی که امام و یارانش با آن همه خون دل در تاریخ غرس کردند: امروز آن قدر رشد و نمو کرده است که شاخه ها بارورش در کشورهای مظلوم و ستم دیده: خود منشأ انقلاب ها و دگرگونی های جدید شده است و شاخه های خشک آن چشم مستکبران و زیاده خواهان را کور کرده است. باورش برای خیلی ها سخت است این که با این همه دشمنی و خیانت و جنگ و تحریم و هزاران مانع دیگر چطور این کشور پیشرفت می کند و هر روز به قدرت آن افزوده و بر دوست دارانش پیشتر می شود.

آری، باورش برای خیلی ها سخت است ولی ما چهل ساله شدیم

فهرست

- ۲ بخشی از وصیت نامه شهید آوینی
- ۳ شناسنامه
- ۴ سخن سردبیر
- ۵ فهرست
- ۶ FATF آزمون بصیرت
- ۹ شامی ها در رأس امور
- ۱۲ وقایع پس از انقلاب اسلامی
- ۱۳ فیلم Hacksaw ridge
- ۱۴ اثر تماشاگر
- ۱۷ هفت درمان برای سرماخوردگی
- ۱۸ معرفی کتاب
- ۱۹ دعوت به همکاری

FATF آزمون بصیرت؟

FINANCIAL ACTION TASK FORCE

قشر جوان و دانشجو به عنوان یک فرد آگاه با بصیرت نقش بسزایی در شکل گیری مسائل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور دارد و می تواند در آگاهی بخشیدن به جامعه نقش موثری داشته باشد؛ و این معنای واقعی سیاسی، اجتماعی، و فرهنگی بودن دانشجویان؛ چنانچه رهبرمعظم انقلاب می فرمایند: «دانشجویان باید وارد عرصه سیاست شوند و فکر سیاسی داشته باشند». بنا بر این دانشجوی اهل تحقیق و پژوهش، به عنوان یک فرد آگاه باید در شکل گیری افکار افراد نا آگاه جامعه تأثیر گذار باشد. مدتی است ارگان های اجرایی و قانون گذاری و مراکز علمی کشور در حال بررسی و تجزیه تحلیل موضوع بسیار مهمی به نام FATF هستند که قبول یا عدم قبول آن ازطرف ایران نقش مهمی در روابط بین الملل دارد.

FATF چیست

در ظاهر FATF همه چیز عالی به نظر می آید و طبق اهداف نظام اخلاقی و انسانی و نظام جمهوری اسلامی است. اما سوالات بسیار مهمی مطرح است که کسی پاسخگوی آنها نیست و دولت و مجلس باید نگرانی های موجود در این باره را کاملاً برطرف کنند تا مسیری که درمورد برجام طی شد باز هم تکرار نشود.

یکی از این سوالات و نگرانی های مطرح شده اطلاعات مبادلات مالی نهاد های مهم کشور است که نباید بدون هیچ محدودیتی در اختیار این نهاد قرار گیرد.

FATF یا «گروه ویژه اقدام مالی» (Financial Action Task Force - FATF) یک قرارداد

نیست، یک سازمان بین دولتی است. این سازمان در سال 1989 به ابتکار کشورهای عضو گروه «جی-8» تشکیل شد تا بررسی هایی درباره وضعیت قوانین مبارزه با پولشویی در بازارهای مختلف مالی را در سرتاسر جهان انجام دهد. در سال 2001 بعد از

حملات تروریستی 11 سپتامبر به برج های مرکز تجارت جهانی در نیویورک، یک وظیفه دیگر هم به عهده کارشناسان سازمان گذاشته شد و آن این که «بازارهای هدف برای سرمایه گذاری را از نظر وجود امکان تامین مالی تروریسم» بررسی کنند. به عبارتی دیگری از اهداف مبهم این سیستم براساس آن طراحی شده که گردش مالی تروریسم شناسایی و از آن جلوگیری شود تا کشور یا گروهی نتواند با تزریق پول و امکانات به تروریسم آنان را تقویت کند.

لازم به ذکر است وزیر اقتصادی دولت روحانی بدون

تصویب مجلس در سال ۱۳۹۵ FATF را پذیرفت و طی

قراردادی در سال ۱۳۹۵ متعهد شد بدون محدودیت

این اطلاعات را در اختیار طرف خارجی قرار می دهد.

سوال دیگر، تعریف تروریسم است.

تعریف غرب و FATF از تروریسم چیست؟

تعریفی که غرب از تروریسم دارد بسیار مهم است؛ آیا قانونی که در سال ۱۳۹۴ در مجلس ایران در این رابطه تصویب شد کافی نیست؟ تنها تفاوت قانون ما و FATF در ارائه تعریف دقیق از تروریسم است، آنها نهضت های آزادی بخش جهان که برای آزادی مبارزه می کنند و در راستای اهداف قدرت ها نیستند را تروریسم میدانند.

سوال دیگر، چه کسی تضمین می کند اگر ایران بار دیگر به تعهدات خود عمل کند آنها بدعهدی نکنند و مانند برجام نشود؟

آدام ژوبین فرمانده قرارگاه تحریم ایران در این باره میگوید: «اگر ایران می خواهد تجارت بیشتری با جهان داشته باشد باید نگرانی آمریکا درباره تروریسم را برطرف کند زیرا ایران بزرگترین حامی

شورای حکمبان و FATF

اکنون لوائح مرتبط با FATF در بزنگاه مهمی قرار دارد. دولت و وزارت خارجه در اقدامی تأمل‌برانگیز از سال ۹۵ تاکنون بند از ۴۱ بند تعهداتی را که مخفیانه به FATF داده‌اند حدود ۹۵ درصد دستورات FATF را اجرا کرده‌اند ولیکن تاکنون هیچ تغییری در تبادلات بانکی ایجاد نشده است.

بنابراین بیش از ۲ سال است که دولت اجرای دستورالعمل‌های این سازمان را آغاز کرده ولی هیچ تغییری در مبادلات بانکی ایران با بانک‌های خارجی ایجاد نشده و کشورمان همچنان در لیست سیاه قرار دارد.

به عبارت دیگر علیرغم اجرای حدود ۹۰ درصد از دستورات FATF، این سازمان صرفاً اقدامات تقابلی علیه کشورمان را به حالت تعلیق درآورده ولی همچنان ایران را در لیست سیاه قرار داده است.

و هرگونه روابط تجاری با آن را دارای «ریسک بالا» معرفی کرده و به سایر کشورها و شرکت‌ها توصیه اکید می‌کند که از معاملات تجاری با ایران خودداری کنند!

حال یک سؤال؛ آیا ایران با پذیرش دستورات FATF در نهایت از لیست سیاه خارج می‌شود؟ پاسخ منفی است.

تروریسم در جهان است". آیا با این طرز تفکر صحیح است زیر بار این معاهدات استعماری رویم و روابط خود را با دوستان قطع و با دشمنان رابطه‌ی به اصطلاح دوستی برقرار کنیم در حالی که دبیر اجرایی FATF به صراحت اعلام می‌کند: "هیچ تضمینی برای خروج ایران از لیست سیاه نیست." پس چرا باید طناب را با دست خودمان به گردن بافکنیم و خود را خفه کنیم؟

موافقان FATF معتقدند که ما با اعلامیه تفسیری یا حق شرط جلوی ضررهای پیوستن به FATF را می‌گیریم؛ از این ادعا ثابت می‌شود این کنوانسیون ضرر و زیان‌هایی هم دارد و مفاد آن با اهداف و اصول نظام جمهوری اسلامی ایران مغایرت دارد. اما این سوال مطرح است که در یک قرار داد بین المللی می‌توان حق شرط داشت؟ در موارد قبلی به ما ثابت شده که این شرط‌ها مشروعیت ندارد و حتی اگر هم گذاشته شوند هیچ اثر حقوقی به آن وارد نیست.

مجلس و نمایندگان موافق FATF درباره فرجام اجرای توصیه‌های این نهاد وعده‌هایی میدهند، اما از ارائه تضمین خودداری میکنند، در حالیکه لازم است نگرانی منتقدان به طور کامل برطرف و جواب قانع‌کننده‌ای داده شود. سوال ما این است که آیا موافقان، آن را به طور کامل مطالعه کرده و حرف‌های گفته شده درباره فرجام این معاهده را تجزیه و تحلیل دقیق کرده‌اند.

اگر واقعاً فرجام امیدوارکننده‌ای بود چرا وزیر امور خارجه در سخن علنی مجلس تصریح می‌کند تضمین نمی‌دهیم که مشکلات حل شود؟

تا کی باید لوائح استعماری را اجباراً قبول کنیم؟ آیا تجربه تلخ برجام کافی نبود؟

رهبر معظم انقلاب در باره لوائح خارجی در جلسات متعدد و بارها نظر خود را صراحتاً اعلام کردند "هیچ لزومی ندارد چیزهایی که ما نمیدانیم ته آن چیست یا حتی میدانیم مشکلاتی هم دارد به خاطر آن جهات و جنبه‌های مثبت قبول کنیم."

مطابق رویه جاری و قوانین حاکم بر FATF، تصمیم درباره برخورد با کشورها و تصمیم‌گیری درباره خروج یک کشور از لیست سیاه با اجماع صورت می‌پذیرد، یعنی لازمه آن موافقت یا مخالفت تمامی کشورهای عضو است و در صورتی که فقط یکی از کشورهای عضو مخالف تصمیمی باشد که قرار است اتخاذ شود، آن تصمیم اتخاذ نخواهد شد و کشور مخالفت‌کننده نیز ملزم نیست که برای مخالفت خود دلیل همه‌پسند و قابل قبولی بیاورد بلکه صرف مخالفت آن می‌تواند مانع یک تصمیم شود، حتی اگر تمامی اعضای دیگر با آن تصمیم موافق باشند. حالا به این نکته توجه کنید که آمریکا، رژیم صهیونیستی (این رژیم عضو ناظر ولی دارای حق رای است) و رژیم آل‌سعود از کشورهای عضو هستند.

در گزارش شورای عالی مبارزه با پولشویی ایران، تیر ۹۶ آمده است: «معدود کشورهایی شامل آمریکا، آرژانتین، رژیم صهیونیستی (عضو ناظر) و نماینده شورای همکاری خلیج‌فارس بدون استدلال فنی و صرفاً بر مبنای انگیزه‌های سیاسی خواهان اعمال مجدد اقدامات مقابله‌ای علیه کشورمان بودند و از آنجا که بر اساس رویه حاکم بر FATF، مواضع رسمی این گروه بر پایه اجماع اتخاذ می‌شود و با توجه به مخالفت‌های برخی کشورهای عضو که به آن اشاره شد، اعضا مبتنی بر راه‌حل مصالحه‌ای عمل کردند که نتیجه آن توافق کلیه اعضا بر «تصمیم به تداوم تعلیق اقدامات مقابله‌ای» قرار گرفت».

در روزهای گذشته دیوید لوئیس دبیر اجرایی گروه ویژه اقدام مالی (FATF) آب پاکی را روی دست بزرگ کنندگان FATF ریخت و اعلام کرد که نه تنها تضمینی برای خروج ایران از لیست سیاه این

سازمان وجود ندارد بلکه ایران باید تعریف گروه‌های تروریستی مدنظر FATF را بپذیرد و استثناهایی که برای برخی گروه‌ها در نظر گرفته را بردارد!

علاوه بر این وزارت خزانه‌داری آمریکا در روزهای گذشته در توصیه نامه خود ایران را به پولشویی و تأمین مالی تروریسم متهم کرد. این در حالی است که هنوز جوهر امضای نمایندگان پای لایحه CFT خشک نشده بود.

پس از اعلام خیر تعلیق «اقدامات تقابلی» علیه ایران، رسانه‌های بزرگ‌کننده FATF سوت و کف و هورا کشیده و این اقدام را پیروزی بزرگ ایران و شکست آمریکا و رژیم صهیونیستی نامیدند. این در حالی است که علیرغم اجرای ۹۰ درصدی دستورات FATF توسط ایران، کشورمان همچنان در لیست سیاه است. این یعنی تکرار «اقدامات نقد و وعده‌های نسیه برجام» در ابعادی خطرناک‌تر.

ضرب‌الاجل ۴ ماهه FATF به ایران در واقع ترفندی برای سوق دادن کشور به سمت خودتحریمی بیشتر است و جشن مدعیان اصلاحات برای افزایش خودتحریمی جای تعجب دارد!

فریب

اکنون لوایح مرتبط با FATF در بزنگاه مهمی قرار دارد. مهلت ۴ ماهه FATF به ایران و جنجال بزرگ کنندگان FATF نشان داد که این روند صرفاً اقدامی برای فریب شورای نگهبان در مواجهه با لوایح خسارت‌بار مرتبط با FATF است.

حامیان FATF در تقلا هستند تا با عملیات روانی، نهادهای تصمیم‌گیر نظام را تحت فشار قرار داده و خسارتی بزرگ‌تر از برجام برای کشور رقم بزنند.

متأسفانه در شرایطی که مردم چشم‌انتظار تدابیر اقتصادی دولت‌مردان هستند، دولت تمامی تخم‌مرغ‌های خود را در سبد وزارت خارجه چیده و وزارت خارجه نیز تمام هم و غم خود را بر وعده‌های سرخرمن اروپایی‌ها در برجام و پیوستن به سازمان‌هایی همچون FATF گذاشته است.

نویسنده: علی کامران نژاد

شامی‌ها در رأس امور!

مروارید عملکرد غیر قابل پیش‌بینی‌ترین مجلس بعد از انقلاب

هفتم اسفند ماه ۹۴ روز انتخابی دیگر برای ایرانیان بود، از طرفی جریان اصولگرای نوین و انقلابی که دست خویش را از دولت کوتاه می‌دیدند در تدارک برای حفظ قدرت مجلس نهم وارد کارزار شده بودند و از طرفی اصولگرایان سنتی، کارکنان و اصلاح‌طلبان هم قسم شده بودند تا با کمک لیست مشترک «امید» مجلس را از دست طیف راست خارج کرده و آن را همراه با دولت فعلی و شاید آینده کنند این رقابت تمام عیار اگرچه نشان دهنده تب شیرین دموکراسی و مردم‌سالاری دینی ایران اسلامی بود اما خطری وحشتناک را نهیب می‌زد. و آن تشکیل مجلسی فرسایشی، کاملاً حزبی و غیرمردمی بود که از اقبال بد ملت ایران و صد البته رای دادن بدون فکر و تحقیق طیف همیشه پر مدعای پایتخت نشین همین هم شد.

مجلس با اکثریت غیر مطلق به ظاهر اصول‌گرا و اقلیت سنگین کفه لیست امید.

شتر مرغ‌ها لاریجانی!

در زبان شیرین فارسی مثلی هست که می‌گوید «به شتر مرغی گفتند بار ببر گفت من مرغم گفتند پرواز کن گفت من شترم!» ماجرای این مثل ماجرای گروهی از نمایندگان بود که با اصولگرایان بر سر ریاست لاریجانی به جای عارف موافق بودند و با اصلاح‌طلبان بر سر حمایت از برجام و دولت یازدهم ساز هماهنگ می‌زدند این افراد که اکثراً با لیست امید وارد مجلس شده بودند در ابتدا به اردوگاه اصولگرایان پیوستند اما تنها هشت روز پس از شروع کار مجلس و پس از تثبیت ریاست علی لاریجانی در درجه اول هیئت رئیسه را با رای مخالف فراکسیون اصولگرایان (که ظاهراً جزو آن بودند) به لیست امیدی‌ها سپردند و سپس با ایجاد اختلال و اصطکاک در فراکسیون انقلابیون ایشان را از کار انداخته و در نهایت پس از حدود سه ماه اختلال و اختلال خارج شدند و تحت لوای علی لاریجانی فراکسیون «مستقلان ولایی» را تاسیس کردند و با جذب مستقلان گسترش آن را تسریع کردند تا معنای جدیدی به نفاق سیاسی داده و حزبی بودن مجلس را به طور کامل کلید بزنند تا خواست مردم رسماً از به اولویت چندم مجلس تبدیل شود.

موگرینی‌نیده‌ها امیدوار!

پس از انتخابات ۹۴ و با روی کار آمدن دوباره روحانی اتفاقی تاسف‌بار در مراسم تحلیف سوژه رسانه‌ها شد.

تعدادی از نمایندگان لیست امید «فدریکا موگرینی» مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا (که مهمان مراسم بود) را نگه داشته و با وی سلفی گرفتند! عملی که جایگاه نمایندگان مردم یک کشور آن هم در مقابل نماینده یک سازمان متخاصم با ایران عزیز (هرچند که پای توافق هم نشسته باشد) را قرین با ذلت کرد.

یک ملت نشستند و لبخندهای تصنعی موگرینی و نمایندگان ذوق زده خود را در عکس‌ها دیدند و به حال خویش تاسف خوردند. با وجود همه اعتراض‌ها حتی از طرف سلبریتی‌های حامی دولت مانند رشید پور و مهرباب قاسمخانی و ... تنها علیرضا رحیمی (نماینده شیراز) حاضر به عذر خواهی شد و عده‌ای مانند احمد مازنی (نماینده اصلاح‌طلب تهران) حدود یکماه پیش در برنامه‌ای تلویزیونی وقیحانه از اقدام خود دفاع می‌کرد و بی‌توجه به کسوت لباس روحانیتی که بر تن داشت به این کار افتخار می‌نمود تا نشان دهد یک اصلاح‌طلب واقعیست!

جایی برای «بیطرف» ها نیست.

اتفاق بعدی چند روز بعد و در روند رای اعتماد به وزیران افتاد...

حبیب الله بی طرف وزیر نیروی دولت های اصلاحات که به عنوان کاندید وزارت نیرو به مجلس معرفی شده بود و از حمایت تمام قده اصلاحطلبان بهره می برد تنها فردی بود که ناباورانه از مجلس رای اعتماد نگرفت. آنچه این خبر را عجیب تر می کند این است که برای سخنرانی در موافقت وی ۱۴۵ نفر ثبت نام کرده بودند. که طبیعتا باید کاملا با وی موافق باشند تا بتوانند دفاع کنند اما او در نهایت ۱۴۲ رای آورد!!!

بعد ها مطرح شد که بیطرف نتوانسته برخی خواسته های نمایندگان را اجابت کند.

رای نیابردن جدی ترین گزینه رای آوری میان وزرا نه تنها قدرت لابی و فضای کثیف و غیرمردمی مجلس را نشان داد بلکه با نزدیک به سه ماه تعیین تکلیف نشدن وزارت نیرو تا حدی زمینه را برای مشکلات جدی برق در تابستان ۹۷ کلید زد که به نوع خود کم سابقه و باعث تاسف بود.

افتیضاح!

استیضاح های بی نتیجه و جدال برای سوال از رئیس جمهور از دیگر مسائل این به اصطلاح! خانه ملت در این دوره بود.

مجلس دهم علی ربیعی را در شرایطی که کارد به استخوان کارگران رسیده بود دوباره نگه داشت و به وی رای اعتماد داد؛ ربیعی امنیتی پس از عبور از استیضاح در وزارت کار آنقدر آش را شور کرد و خرابی به بار آورد که مجلس مجبور شد برای بار دوم پنج ماه بعد استیضاح و برکنارش کند.

ماجرای استیضاح عباس آخوندی از این هم مضحک تر است! آخوندی وزیر مسکن و راه که حتی یک متر از مسکن اجتماعی که وعده داده بود را در شش سال وزارتش نساخت و تصادفات قطار و سقوط هواپیما در دوره وزارتش کشور را داغدار کرد دو بار توسط مجلس استیضاح شد که هر دو بار استیضاحش رای نیابرد!!!؛ مشخص نبود نمایندگان در این دو بار کدام عملکرد آخوندی را لایق امتداد دانستند که دوبار به او اعتماد کردند اما آنچه شواهد و برخی نمایندگان می گویند حاکی از لابی گسترده او با نمایندگان داشت. آخوندی در نهایت در آستانه استیضاح سوم بود که با استعفا از زیر بار پاسخ گریخت و رفت تا پس از شش سال تلاش بی وقفه!!! استراحت کند...

سوال از رئیس جمهور نقطه اوج این قصه بود؛ سوال به خاطر مشکلات متعدد اقتصادی از رئیس جمهور دوبار به تا مرز اجرا پیش رفت که تعدادی از نمایندگان با پس گرفتن امضایشان آن را از حد نصاب انداختند.

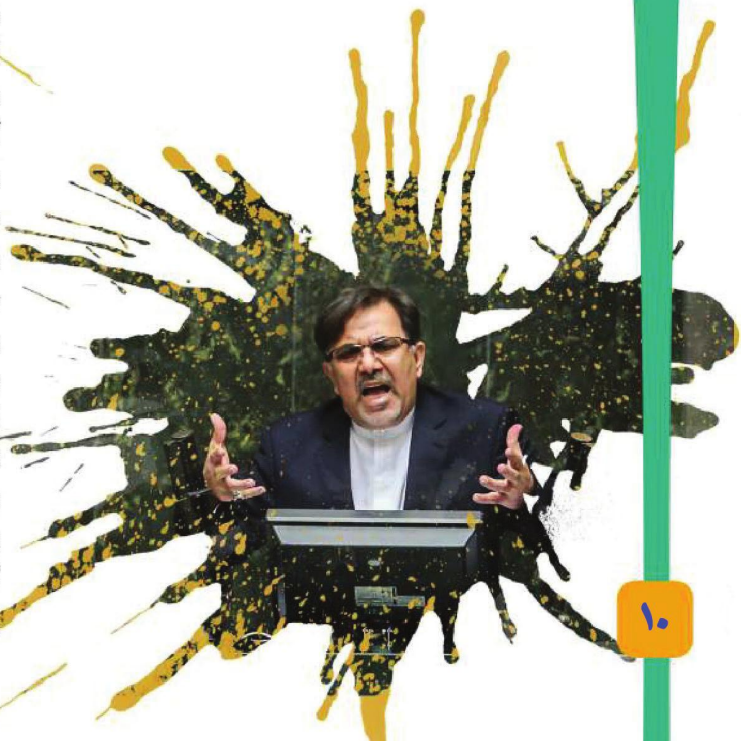
بعد ها گفته شد که نوبخت (سخنگوی دولت) عده ای از نمایندگان را به شام دعوت کرده است و صد البته مسائل دیگری در آن محفل مطرح شده!!! سبب شد «شامی ها» امضایشان را پس گرفتند و ثابت کردند مشکلات اقتصادی مردم ترجیحی به منفعت ایشان ندارد.

اما در نهایت افتضاحات اقتصادی متعدد دولت کار دستش داد و سوال از رئیس جمهور اعلام وصول شد آقای روحانی به مجلس آمد و پاسخ داد و نمایندگان از ۵ سوال تنها با یک پاسخ قانع شدند و پاسخ چهار سوال قانعشان نکرد.

در اینجا وقتی همه منتظر بودند سوالات به قوه قضاییه از سال شود لاریجانی باز مثل همیشه ناجی شده و تلویحا اعلام کرد روند مربوطه به پایان رسیده و پیگیری نمی شود!

و مردم ماندند با این سوال که با این شرایط «دقیقا چه تفاوتی بین قانع شدن نمایندگان و قانع نشدنشان وجود دارد؟» و جواب این سوال را کسی هنوز پیدا نکرده است.

نکنه قابل توجه در این میان نقش فراکسیون «مستقلان ولایی» با رهبری علی لاریجانی است که به ظاهر ادعای استقلال دارد اما با منفعت طلبی و سیاست «هم خدا و هم خرما» و عدم جهت گیری مشخص زمینه بسیاری از این دست عجایب را فراهم کرده و می کند.

مهریار علی

Leila

امیر حسین اکبری

وقایع پس از انقلاب اسلامی قسمت اول (انجمن حجتیه)

یکی از جریان‌های مهم و تأثیرگذار بر شرایط سال‌های بعد از ۱۳۲۰ گسترش و تسلط فرقه بهائیت در ایران بوده است. احساس خطر جامعه روحانیت از این جریان منجر به گرایش روحانیون به سمت خنثی‌سازی و مقابله با اقدامات این فرقه گردید. انجمن حجتیه در حقیقت پس از ملی‌شدن صنعت نفت و قبل از کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۱ به نام انجمن ضد بهائیت آغاز به کار کرد.

اساسنامه انجمن

در اساسنامه هدف از تأسیس انجمن تبلیغ مذهب جعفری و دفاع علمی از آن با رعایت مقتضیات زمان اعلام شد. از مهمترین نکات آن تأکید بر عدم دخالت انجمن در امور سیاسی بود. از سایر نکات مهم که بعداً به شدت مورد انتقاد انقلابیون قرار گرفت پذیرش رژیم حاکم و تأکید بر این نکته که تمام فعالیت‌ها در چهارچوب قوانین کشور انجام می‌پذیرد بوده است.

سوابق انجمن قبل از پیروزی انقلاب

انجمن مدعی است در طول دوران فعالیتش مورد تأیید مراجع بوده است. این مطلب متأثر از ماهیت مذهبی انجمن و خطر بهائیت در آن برهه بوده است. البته در میان مراجع امام خمینی (ره) هیچ‌گاه به طور کامل انجمن را تأیید نکردند. از نکات تاریخی انجمن سازش با رژیم پهلوی و حتی همکاری با ساواک است؛ به گونه‌ای که خود اعضای انجمن گزارش جلساتشان را به ساواک می‌فرستادند.

مواضع انجمن پس از پیروزی انقلاب اسلامی

انجمن پس از پیروزی انقلاب اسلامی تا مدتها در سردرگمی بود و از هر گونه موضع‌گیری خودداری می‌نمود. اما پس از مدتی با اصلاح اساسنامه اش سعی در همراهی با انقلاب نمود لیکن شواهد حاکی از باقی ماندن روحیه دینداری بی‌خطر و عدم اعتقاد به تشکیل حکومت اسلامی بود. دکتر حداد عادل درباره این انجمن می‌گوید: حجتیه‌ای‌ها دو گروه بودند؛ یک دسته می‌گفتند تا قبل از ظهور امام زمان (عج)، هر پرچمی برای مبارزه بلند شود پرچم کفر است بعضی هم برعکس می‌گفتند ما تا حالا برای امام زمان کار می‌کردیم از الآن به بعد هم باید به نائیشان خدمت کنیم.

تعطیلی انجمن

امام خمینی (ره) در پیامی که به منشور روحانیت معروف شد نوشتند: «ولایتی‌های دیروز که در سکوت و تحجر خود آبروی اسلام و مسلمین را ریخته‌اند، در عمل پشت پیامبر (ص) و اهل بیت عصمت و طهارت (ع) را شکسته‌اند و عنوان ولایت برایشان جز تکسب و تعیش نبوده است؛ امروز خود را بانی و وارث ولایت نموده و حسرت ولایت دوران شاه را می‌خورند.» در پی این سخنان امام، انجمن در بیانیه‌ای در تاریخ ۱/۵/۶۲ که سراسر نشان از اختلافات فکری و اعتقادی آن‌ها با خط امام دارد، اعلام تعطیلی نمود.

فیلم Hacksaw ridge

در دورانی که اکثر قهرمانان سینمای جریان اصلی را وین دیزل ها و دواین جانسون ها و کاپیتان امریکاها و سوپرمن ها تشکیل داده اند، نیاز برای دیدن قهرمانان واقعی بیشتر می شود. مسئله این نیست که وین دیزل ها و ابرقهرمانان نمی توانند قهرمان واقعی باشند. حقیقتش اگر آنها از شخصیت پردازی خوبی بهره ببرند و بتوانند به چیزی بیشتر از قلدرهایی که مشت و لگد می پرانند بدل شوند، این پتانسیل را دارند تا قهرمانان ملموسی از آب در بیایند. اما خب، چنین چیزی درباره ی بخش بزرگی از این جور فیلم ها که تمام تمرکزشان روی قرار دادن کاراکتر اصلی شان در وسط نبردها و آتش بازی های پرزرق و برق است صدق نمی کند. با این وجود هستند فیلم هایی که سعی می کنند این خلا را با داستان های واقع گرایانه تر و قهرمانان انسانی شان پر کنند و وقتی به درستی در این کار موفق می شوند، به فیلم های به مراتب درگیرکننده تری نسبت به مجموعه ی سرهم بندی شده ای از جلوه های ویژه ی توخالی بدل می شوند.

درام جنگی «لبه ی هکسا»، جدیدترین ساخته ی مل گیپسون هم یکی از این داستان های «براساس رویدادهای واقعی» است که سال 2016 روی پرده ی سینماها رفت و در هشتاد و نهمین دوره جوایز اسکار ، کاندید شش اسکار از جمله بهترین فیلم و بهترین بازیگر نقش اول مرد شده بود که تنها توانست دو جایزه بهترین صداگذاری و بهترین تدوین را بدست آورد. این فیلم همچنین از نظر کاربران سایت IMDB یکی از ۲۵۰ فیلم برتر تاریخ سینما محسوب می شود.

نویسنده محمد مهدی احمدی

اثر تماشاگر

قاتل بی رحم، شاه‌دانا بی رحم‌تر

همه‌ی ماجرا از یک قتل در سال 1964 میلادی شروع شد. Kitty Genovese اهل نیویورک، در مقابل منزلش مورد تجاوز قرار گرفت و سپس با ضربات متعدد چاقو، پس از نزدیک به یک ساعت درگیری، به قتل رسید. این ماجرا زمانی واکنش عمومی را برانگیخت که هفته‌ها بعد، بنابر گزارش *The New York Times*، مشخص شد حداقل 37 نفر این ماجرا را دیدند، درخواست کمک او را شنیدند ولی نه به کمک آمدند و نه حتی با پلیس تماس گرفتند. واکنش‌های بعدی عموماً بیانگر از بین رفتن وجدان و انسانیت در جوامع شهری بود اما این ماجرا، کلید مطالعات عبارت «اثر تماشاگر» (Bystander effect) منجر شد.

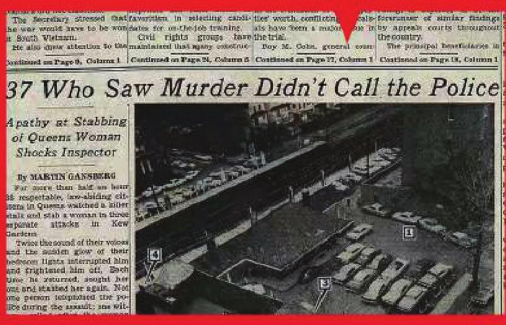
همه‌ی ما حداقل به بار شاهد به درگیری توی خیابون بودیم و با اینکه میتونستیم توی اون لحظه کمکی بکنیم اما ترجیح دادیم مثل بقیه بایستیم و صحنه رو تماشا کنیم! یعنی میشه از این کارمون برداشت کرد که ما آدم بی تفاوتی هستیم و یا کمک کردن به دیگران رو دوست نداریم؟ لزوماً اینطور نیست! ادامه این مطلب رو حتماً مطالعه کنید تا از این به بعد شما توی اون شرایط خاص تحت تاثیر اثر تماشاگر قرار نگیرین و بتونین مفید واقع بشین!

چرا وقتی مردم فردی را می‌بینند که روی زمین افتاده، کمکی نمی‌کنند؟ چرا وقتی تعداد زیادی در حال مشاهده ارتکاب جرم مجرمی هستند، کسی واکنش نشان نمی‌دهد و همه فقط نظاره‌گر هستند؟ آیا مردم بی‌تفاوت شده‌اند؟ آیا کسی دیگر به فکر کمک به هم‌نوع خودش نیست؟ در چنین مواقعی چه باید کرد؟

وقتی چند دست صدا ندارد!

اثر تماشاگر بیان می‌کند که هرچه شما در جمعی بزرگتر باشید، احتمال این که اقدامی کنید، کمتر خواهد بود. شاهدین چنین حوادثی، درگیر یک چالش درونی می‌شوند. هنجارهای انسانی افراد را به کمک کردن سوق می‌دهند اما روی دیگر ماجرا، منطق افراد است. ترس از آسیب فیزیکی، خجالت از اطرافیان، درگیری با کاغذبازی‌های قانونی، از دست دادن شغل و... مواردی هستند که افراد را در چنین مواقعی، به فکر فرو می‌برند.

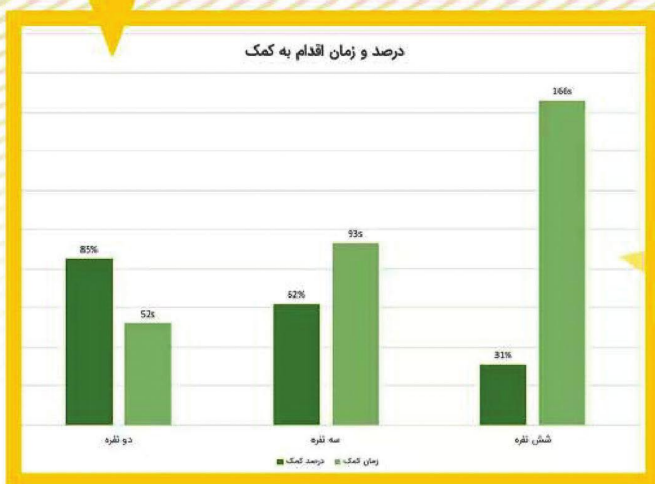
در شرایط خاصی، این هنجارها ضعیف و ضعیف‌تر می‌شوند. یکی از این شرایط وجود تماشاگرهای دیگر در صحنه است. Bibb Latané و John M. Darley با آزمایشی در سال 1968 میلادی، این مسئله را بررسی کردند. از ۷۲ دانشجو دعوت شد تا در خصوص مشکلات دانشجویی با هم بحث کنند. به دانشجویان گفته شد که به تنهایی در اتاق‌هایی قرار خواهند گرفت که از طریق یک سیستم ارتباطی، به نوبت قادر به تعریف کردن مشکلات دانشجویی خود خواهند بود. اما دانشجوی دیگری در کار نبود!

در هر بار، تنها یکی از شرکت‌کنندگان در اتاق قرار داده می‌شد و صدای سایر دانشجویان، از پیش ضبط شده بود. شرکت‌کننده‌ها به سه گروه تقسیم شدند:

- گروه دو نفره شامل شرکت‌کننده و یک صدای ضبط شده.
- گروه ۳ نفره شامل شرکت‌کننده و دو صدای ضبط شده.
- گروه ۶ نفره شامل شرکت‌کننده و ۵ صدای ضبط شده.

در یکی از این صداها ضبط شده، دانشجویی می‌گوید که در مواقع پراسترس دچار تشنج می‌شود. سپس سایر صداها به نوبت پخش شده و شرکت‌کننده نیز نظر خود را اعلام می‌کند. در دور دوم، همان صدای ضبط شده ادعا می‌کند که دچار حملات تشنج شده است و احساس خفگی می‌کند. از این لحظه زمان گرفته می‌شود! هدف سنجیدن این است که چه تعدادی از شرکت‌کنندگان با شنیدن صدای خفگی دانشجوی دیگر، از اتاق خود به قصد کمک خارج می‌شوند. نتایج به شرح زیر بود:

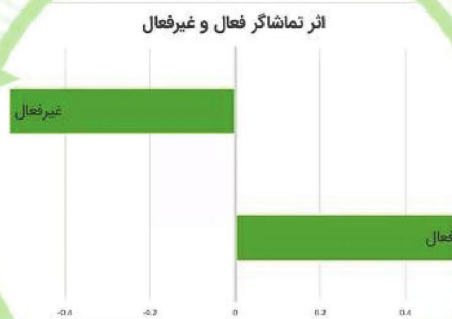
بر اساس این نتایج، هنگامی که افراد (فکر می‌کردند) که در گروه‌های بزرگتری هستند، درصد کمتری به خفه شدن دانشجوی دیگر واکنش دادند. نه تنها تعداد کسانی که واکنش نشان دادند کمتر بوده، بلکه زمان واکنش نیز دیرتر از گروه‌های کوچکتر بوده. به عبارت دیگر هنگامی که شما تنها هستید، با احتمال بیشتر و سریع‌تر اقدام به کمک خواهید کرد.

چرا کسی کمک نمی‌کند؟

اثر تماشاگر با پدیده‌ی «توزیع مسئولیت» توضیح داده شد. این پدیده احتمال پذیرش مسئولیت در حضور یا عدم حضور دیگران را بررسی می‌کند. به طور مثال در یک گروه دو نفره، فرد نیمی از مسئولیت را متوجه نفر دوم می‌داند، و در گروه‌های بزرگتر، این احساس مسئولیت را بین همه افراد حاضر پخش می‌کند و خود را تنها مسئول بخشی از آن می‌داند. اگر 40 نفر شاهد آزار فردی باشند، هر کدام از افراد از 39 نفر دیگر انتظار دارد که واکنشی نشان دهند و یا با پلیس تماس بگیرند، در صورتی که اگر تنها 2 نفر شاهد ماجرا باشند، این مسئولیت به نصف تقسیم خواهد شد.

روی دیگر سکه

سال‌ها بعد مشخص شد در حادثه‌ی قتل Genovese، تعدادی از شاهدین با پلیس تماس گرفتند و به مجرم واکنش نشان دادند. 47 سال بعد از این حادثه، مطالعات گسترده‌ای توسط Peter Fischer و همکارانش در خصوص اثر تماشاگر انجام شد. این تحقیق با قطعیت بالایی، وجود چنین اثری را تأیید کرد و به بررسی بزرگی آن پرداخت.

اثر منفی در تماشاگر غیرفعال همان پدیده‌ایست که در مطالعات قبلی مشاهده شد. یعنی شرکت‌کننده‌ها در کنار افراد دیگری بودند که هیچ واکنشی نشان نمی‌دادند. هنگامی که یک نفر از جمع واکنش نشان می‌دهد و به تماشاگر فعال تبدیل می‌شود، نتایج کاملا متفاوت می‌شوند. در این شرایط، شرکت‌کننده‌ها میل بیشتری به کمک کردن خواهند داشت. نتیجه‌ی این تحقیق نشان داد که «توزیع مسئولیت» توضیح مناسبی برای «اثر تماشاگر» نیست. زیرا هنگامی که یک نفر از جمع کمک می‌کند، منطقا مسئولیت از سایرین سلب شده و دیگر کسی کمکی نخواهد کرد، اما واقعیت نشان داده هنگامی که یک نفر از جمع کمک می‌کند، افراد بیشتری برای کمک خواهند آمد. تحقیقات دیگری نشان داد که اگر گروه کوچکی از مردم، در سیلی از جمعیت اقدام به عملی خاص کنند، تعداد بیشتری از مردم میل به انجام آن خواهند داشت. اما...

چرا باید کرد

علیرضا عرب
نویسنده

اگر شما دچار حادثه‌ای شده‌اید، چطور باید دیگران را ترغیب به کمک کنید؟ چطور می‌توان بر اثر تماشاگر غلبه کرد؟ Robert Cialdini روانشناس، بیان می‌کند که در موارد اضطرار، وظیفه‌ی شما ترغیب همه برای کمک کردن نیست. وظیفه‌ی شما وادار کردن «یک نفر» به کمک کردن به شماست. این کار را می‌توان با صدا زدن مستقیم فرد و یا اشاره کردن به او انجام داد. کمک کردن یک فرد، به خودی خود دیگران را به کمک ترغیب خواهد کرد. از این موضوع می‌توان در شرایط غیراضطراری، مانند وقتی که به یک داوطلب برای انجام کاری نیاز است، استفاده کرد. با اطلاعاتی که در خصوص این پدیده‌ها کسب کردیم، می‌توانیم در موقعیت‌های مختلف اثر تماشاگر را متوجه شده و با پیش‌قدم شدن، تماشاگر فعال شویم و همه را به کمک کردن ترغیب کنیم.

هفت درمان فوری برای سرماخوردگی

مایعات گرم زیادی بنوشید

نوشیدن مایعات سموم بدن، باکتری‌ها و ویروس‌ها را دفع می‌کند.

آویشن دم کنید

آویشن یک ضدعفونی کننده سریع و موثر است و با بیماری های تنفسی مقابله می‌کند.

بخور اسطوخودوس

بخور باعث باز شدن مجاری تنفسی می‌شود. ۵ قطره روغن اسطوخودوس را به آب داغ اضافه کنید و بخور دهید.

شریت پیاز و عسل

پیاز پخته خلط‌آور است و ترشحات برونشیتی را از بین می‌برد پیاز را در آب بجوشانید و به محلول صاف شده عسل اضافه کنید و میل کنید.

اکالیپتوس

التهاب تنفسی را برطرف می‌کند با روغن آن سینه را ماساژ دهید.

آب نمک

شستشوی بینی و گلو با آب نمک باعث از بین رفتن خلط و تمیز شدن مجاری تنفسی می‌شود.

استفاده از سیر

سیر خواص ضدباکتریایی دارد. آن را داخل آب گوشت، مرغ و سوپ بریزید و میل کنید.

علیرضاعرب

نویسنده

این نوشته ها بخشی از سخنان رهبر عظیم و بزرگوار انقلاب در روز نوزدهم دی ماه سال ۸۸ در دیدار با مردم قم است، که از کتاب نقشه راه، تدوین شده توسط آقای محمد مهدی کوثری انتخاب شده است. این کتاب شامل ۸۸ قطعه از بیانات مقام معظم رهبری درباره نقش بصیرت در فتنه ۸۸ است که مرکز اسناد انقلاب اسلامی آن را به چاپ رسانده، سخن را کوتاه کنم، اگر طالب بصیرت در فتنه هستید به شما نقشه ی راه را پیشنهاد می کنم.

محمد مهدی کوثری در این کتاب ۸۸ قطعه از بیانات مقام معظم رهبری را آورده است

مطمئن باشید که روز نهم دی ماه امسال هم در تاریخ ماند، این هم یک روز متمایزی شد. شاید به یک معنا بشود گفت که در شرایط غبار آلودگی فضا است، این حرکت مردم اهمیت مضاعفی داشت. کار بزرگی بود. هر چه انسان در اطراف این قضایا فکر کند، دست خدای متعال را، دست قدرت را، روح ولایت را، روح حسین بن علی علیه السلام را می بیند. این کارها کارهایی نیست که با اراده ی امثال ما انجام بگیرد، این کار خداست.....

در بخشی از کتاب نقشه راه می خوانید:

از تمامی عزیزانی که ما را در این مسیر همراهی کردند، نهایت سپاس را داریم. بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان شهید آیت از همه دانشجویان علاقه مند دعوت به همکاری می نماید. امید است با یاری شما عزیزان بتوانیم نشریه ای جامع و کامل داشته باشیم.
مشتاقانه منتظر نظرات دوستان گرامی در جهت ارتقاء کیفیت نشریه عمّار هستیم.

«به مطلب مورد علاقه تون رأی بدید»

<https://Ayatso.ir>

کتابخانه

علیم سلا

اگر در جامعه قناعت وجود داشته باشد، زیاده روی و اسراف و ریخت و پاش نباشد، اگر حرص و افزون طلبی در امور مادی نباشد، این جامعه به بهشت و گلستان تبدیل می شود.

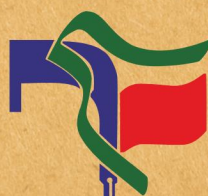
امام بزرگوار ما خودش مظهر همین معنا بود؛ آدمی بود که تعینات دنیوی، حقیقتاً برایش ارزش نداشت. آدم این را در آن مرد معنوی و بزرگوار می دید که تعینات، تعلقات و تکلفات دنیوی، اصلاً برای خودش ارزش نداشت!

این جانب از این که کسانی می کوشند تا در میان مردم ما رسم تجمل گرایی و اسراف و ولخرجی را شایع کنند، شدیداً نگران و متأسفم؛ و از این که مردم فداکار و انقلابی ایران در امور شخصی به مصرف گرایی سوق داده شوند و قناعت انقلابی را از یاد ببرند، به خدا پناه می برم.

با تجملات زیادی، جامعه زبان می کند.

تجملات برای یک جامعه، مضر و بد است... باید بنا را بر سادگی گذاشت.

عزیزان من، یکی از شعارهای ما قبل از پیروزی انقلاب ... «ساده زیستی» بود..

بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان مرکز شهید آیت
نجف آباد-امیرآباد-بلوار ساحل غربی-ورزشگاه آزادی
آدرس سایت

<https://Ayatbso.ir>